

Paradise Now Opdrachtblad

Regie: Hany Abu-Assad
Jaar: 2005
Duur: 90 minuten

<http://www.paradiselowthefilm.com>

Voorafgaand aan de film

'Vijf Palestijnen gedood bij luchtaanvallen in Gazastrook', 'Doden door zelfmoordaanslag in Israël'.

Nieuwsberichten als deze heb je vast wel eens gehoord of gelezen. Al meer dan zestig jaar wordt er in het Midden-Oosten oorlog gevoerd. Wat is er nu precies aan de hand? Kort gezegd willen de Palestijnen in een bepaald gebied de staat Palestina oprichten, terwijl de Joden in datzelfde gebied in 1948 de staat Israël hebben opgericht. Een eerlijke verdeling van het gebied? Daar zijn beide partijen het al vanaf het begin niet over eens. Ondertussen heeft Israël de Palestijnse gebieden al jaren in haar greep. Zelfmoordaanslagen door Palestijnen leiden tot angst onder de Israëlische bevolking. Je moet toch wel een ongelooflijke fanatiekeling zijn, wil je jezelf opblazen om de vijand te verslaan...?

De jonge Palestijnen Khaled en Said zijn al hun hele leven bevriend. Dan worden ze, door een gewapende groepering, uitgekozen om een zelfmoordaanslag in Tel Aviv uit te voeren. Het moet de volgende dag al gebeuren. Hun laatste avond zijn ze bij hun familie. Omdat de operatie geheim moet blijven, mogen ze geen afscheid nemen. Met bommen bevestigd op hun lichaam, gaan ze op weg naar een grenspost. Het doel is zoveel mogelijk Israëlische poortieagenten en militairen te doden. Maar de operatie loopt niet helemaal volgens plan...

Kijkopdrachten:

Probeer te achterhalen wat de redenen zijn voor de hoofdpersonen om een aanslag te plegen. En welke twijfels er door hun hoofd gaan.

Voorafgaand aan de film

Opdracht 1

Zoek op waar Israël en de Palestijnse gebieden liggen.

A Waar wonen de Israëliërs en waar de Palestijnen op dit moment?

B Hoeveel Joden en hoeveel Palestijnen wonen er in Israël en de bezette gebieden?

Opdracht 2

A Schrijf in ongeveer 10 zinnen op wat je weet over het conflict tussen Israël en de Palestijnen.

B Wie zijn er volgens jou meer slachtoffer? De Israëliërs of de Palestijnen? Of is er geen verschil?

C Waarom vind je dat?

Opdracht 3

A Schrijf op wat je weet over zelfmoordterroristen en zelfmoordaanslagen. Gebruik voor je antwoord minimaal 5 zinnen.

Na afloop van de film

.....

Opdracht 4

A Beschrijf in ongeveer 10 zinnen wat je van de film vond en wat je het meest is bijgebleven.

Opdracht 5

A Leg in ongeveer 5 zinnen uit of je na het zien van de film anders aankijkt tegen zelfmoordterroristen en zelfmoordaanslagen.

Opdracht 6

A Wat heeft Said's vader te maken met Said's reden om zelfmoordterrorist te worden? Leg uit in ongeveer 5 zinnen.

B Hoe kijkt Suha aan tegen zelfmoordaanslagen? Gebruik voor je antwoord ongeveer 5 zinnen.

C Hoe komt het dat Said en Suha een andere mening hebben over zelfmoordaanslagen? Noem ten minste twee redenen.

Opdracht 7

Zoek een recent krantenbericht over het conflict.

A Hoe is het nu met de situatie in Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever? Gebruik in je antwoord voorbeelden uit het krantenbericht. Vergeet niet je bronnen te vermelden.

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

Opdracht 8

Lees de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens in de reader of op de site van Young Amnesty (http://www.youngamnesty.nl/scholieren_info#uvrm).

Zoek nu via http://www.amnesty.nl/landen_dossier/5715 hoe het gesteld is met de mensenrechten in Israël en de bezette Palestijnse gebieden (de Gazastrook

en de Westelijke Jordaanoever)

A Beschrijf in ongeveer 10 zinnen hoe het zit met de mensenrechten in het gebied.

Bekijk nu nogmaals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

B Welke mensenrechten zijn in de bezette gebieden in het geding?

C. Schrijf achter de mensenrechten die je net hebt opgeschreven of ze in de film naar voren komen.

Discriminatie

Opdracht 9

Suha moet aan het begin van de film langs een controlepost. Ze wordt daar, net als alle Palestijnen, gecontroleerd. Israëliërs worden niet gecontroleerd als ze de grens overgaan.

A Waarom controleren de Israëliërs de grenzen zo streng?

B Vind je het begrijpelijk dat Israël zo streng controleert?

Lees in de reader het gedeelte over discriminatie.

C Leg in ongeveer 5 zinnen uit wat de controleposten volgens jou zeggen over vooroordelen en discriminatie.

D Wat staat er in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens over discriminatie?

E Waarom zou regisseur Hany Abu-Assad met het beeld van een controlepost beginnen?

Na afloop van de film

Fundamentalisme

Opdracht 10

Zoek in de reader of op internet naar het begrip fundamentalisme.

A Beschrijf in je eigen woorden wat fundamentalisme inhoudt. Gebruik hiervoor ongeveer 5 zinnen.

B Hebben Khaled en Said een politieke of religieuze reden om een zelfmoordaanslag te plegen? Oftewel, zijn ze fundamentalisten?

C Waarom worden zelfmoordterroristen door de media vaak fundamentalisten genoemd?

Objectiviteit en subjectiviteit

Het begrip objectiviteit betekent dat iets gebaseerd is op feiten en niet op iemands mening. Het tegenovergestelde van objectiviteit is subjectiviteit. Hieronder volgt een voorbeeld van beide begrippen.

Anna zegt: 'De meeste tomaten zijn rood'. Dit is een objectieve uitspraak, want het is een feit dat de meeste tomaten rood zijn.

Als Anna zegt: 'De meeste tomaten zijn vies' is dat een subjectieve uitspraak, want dat is haar eigen mening. Daar denken andere mensen heel anders over.

Een film wordt altijd gemaakt vanuit een bepaald perspectief. Regisseur Hany Abu-Assad laat met zijn film het onderwerp zelfmoordterroristen zien vanuit het perspectief van de zelfmoordterroristen. Om zijn film zo realistisch mogelijk te maken, heeft Hany Abu-Assad onder andere met familieleden van zelfmoordterroristen gesproken.

Opdracht 11

A Beschrijf in ongeveer 5 zinnen wat je ervan vindt dat regisseur Hany Abu-Assad zelfmoordterroristen als onderwerp van zijn film heeft gekozen.

B Wat vind je van de objectiviteit van de film Paradise Now?

C Wat denk je dat Hany Abu-Assad met zijn film wilde bereiken?

D Leg in ongeveer 5 zinnen uit of hij dat doel, volgens jou, bereikt heeft.

Opdracht 12

Opvallend is dat veel Israëliërs én Palestijnen niet positief waren over de representatie van zelfmoordterroristen de film.

A Waarom zouden veel Israëliërs negatief gereageerd hebben op de representatie van de zelfmoordterroristen in de film?

B Waarom zouden veel Palestijnen negatief gereageerd hebben op de representatie van de zelfmoordterroristen in de film?

Opdracht 13

Schrijf een recensie bij de film. De recensie moet minimaal een half A4'tje lang zijn.

Bedenk allereerst voor je gaat schrijven wat je van de film vindt. Denk hierbij aan de volgende elementen: het verhaal, de boodschap, de filmische aspecten (acteurs, filmlocaties).

Bedenk ook voor welk publiek (welke doelgroep) je de recensie gaat schrijven (voor leeftijdsgenoten, voor volwassenen, voor regeringsleiders, etc.).

Gebruik voorbeelden uit de film om je argumenten te ondersteunen.

Houd in je achterhoofd dat je de recensie schrijft om anderen ervan te overtuigen de film te gaan bekijken, of juist niet.

Paradise Now

Achtergronden

.....

Regie: Hany Abu-Assad
Jaar: 2005
Duur: 90 minuten

<http://www.paradiselowthemovie.com>

.....

Paradise Now

.....

Inhoud

.....

- 02 Informatie over Israël en de bezette gebieden
 - 03 Geschiedenis van Israël/Palestina ± 1000 voor Christus tot 2000
 - 07 Recente geschiedenis en schendingen van de mensenrechten
 - 09 Belangrijkste discussiepunten
 - 10 Fundamentalisme en zelfmoordaanslagen
 - 11 Discriminatie
 - Links voor verdere informatie
 - 12 De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens
 - 13 Over Amnesty International en Movies that Matter
-

Informatie over Israël en de bezette gebieden

Israël:

Regeringsvorm: republiek
 Hoofdstad: Jeruzalem (niet algemeen erkend)
 Inwoners: ong. 6,1 miljoen (waarvan ong. 1,5 miljoen Palestijnen)
 Oppervlakte: 22.145 km²
 Religie: 76,0% joods, 16,6% moslim, 2,1% christen, 1,7% druus

De Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever:

Regeringsvorm: bezet gebied
 Hoofdstad: Ramallah (niet officieel), Jeruzalem (geclaimd)
 Inwoners: 2,3 miljoen (waarvan ong. 300.000 Joodse kolonisten)
 Oppervlakte: 6.220 km²
 Religie: 76% moslim, 16% joods, 8% christelijk en anders

Officiële landstalen: Hebreeuws, Arabisch

Geografie

Israël ligt in het Midden-Oosten en grenst in het noorden aan Libanon en Syrië, in het oosten aan Jordanië, in het zuidwesten aan Egypte en in het westen aan de Middellandse zee.

Op dit moment wonen Palestijnen in het oostelijk deel van Jeruzalem, in de Gazastrook, op de Westelijke Jordaanoever, in vluchtelingenkampen in Jordanië en Libanon, en elders in de wereld. De Joden die in nederzettingen in de Gazastrook woonden, hebben in opdracht van de Israëlische regering de nederzettingen verlaten. Op de Westelijke Jordaanoever zijn nog altijd Joodse nederzettingen.

Geschiedenis van Israël/Palestina

± 1000 voor Christus tot 2000

.....

De geschiedenis van Israël/Palestina is lastig samen te vatten. Vele gebeurtenissen uit het verleden leidden tot de ingewikkelde situatie van tegenwoordig. Hieronder staat de geschiedenis van het gebied beschreven aan de hand van een aantal religieuze en politieke gebeurtenissen. Deze zijn van belang om het conflict beter te begrijpen.

Het Beloofde land

De Joden stammen af van de Israëlieten. In het heilige boek van de joden, de Thora, staat dat God Abraham, aartsvader van Israëlieten, de opdracht gaf met zijn hele familie naar het beloofde land te reizen: het huidige Israël. De Thora beschrijft hoe de Israëlieten onder andere de Filistijnen en Kanaänieten verdreven om in het door God toegezegde land te kunnen wonen. Rond 1000 voor Christus werd in Jeruzalem de Eerste Joodse Tempel gebouwd. Deze tempel was het belangrijkste heiligdom voor de Joden. Rond 600 voor Christus bezetten de Babyloniërs het gebied en verdreven een deel van de Israëlieten. Daarbij verwoestten ze de Eerste Joodse Tempel. Het Babylonische rijk bestond van ongeveer 1800 tot 539 voor Christus en was ontstaan in het huidige Irak. Toen het Babylonische rijk zijn macht verloor keerde een deel van de Israëlieten terug naar het gebied en werd de Joodse Tempel herbouwd (dit was de Tweede Joodse Tempel).

Ondertussen breidde het Romeinse rijk, dat bestond van ongeveer 750 voor Christus tot 476 na Christus, zich uit. De Romeinen veroverden de macht in het gebied van de Israëlieten en verwoestten rond 70 na Christus de Tweede Joodse Tempel. De Joden werden opnieuw verdreven en het gebied werd omgedoopt tot Palestina, genoemd naar de aartsvijand van de Israëlieten: de Filistijnen. Ondanks de Romeinse heerschappij bleven er altijd kleine groepen Joden in het gebied wonen. Deze periode wordt wel gezien als het begin van de Joodse diaspora. De Joodse diaspora is de verspreiding van de Joden over het Midden-Oosten en, door voortdurende vervolgingen, later over de hele wereld. Door de eeuwen heen kregen de Joden te maken met vervolgingen om religieuze en economische redenen die uiteindelijk

leidden tot een politiek en racistisch gemotiveerde Jodenhaat, oftewel antisemitisme. Dit antisemitisme leidde tot gewelddadige aanvallen, ook wel pogroms genoemd.

De Nachtelijke Hemelreis

In de 7e eeuw na Christus deed de islam zijn intrede. De profeet Mohammed, geboren rond 570 na Christus, is de belangrijkste profeet binnen de Islam. In de Koran, het heilige boek van de moslims, worden Abraham en Jezus gezien als profeten, maar terwijl zij de boodschap van God brachten aan één volk (de Israëlieten), was Mohammed een profeet en boodschapper voor alle volken. De Islam verspreidde zich in de 7e eeuw na Christus over het Midden-Oosten en Jeruzalem kreeg een belangrijke plaats binnen de Islamitische cultuur. In de Koran staat beschreven hoe Mohammed een nachtelijke hemelreis maakte. Hierbij reisde hij van de heilige stad Mekka naar Jeruzalem en bezocht daar vandaan de zeven hemelen.

De Romeinse overheersing in het gebied duurde tot 634 na Christus. In 636 veroverden de mohammedanen (de eerste volgelingen van de profeet Mohammed) Palestina. Daarna werd Jeruzalem de derde heilige stad van de mohammedanen, na Mekka en Medina. In 1099 namen de kruisvaarders het gebied in. De conflicten met de christenen over het bezoeken van de heilige plaatsen leidden in de 12e en 13e eeuw tot een aantal kruistochten. In de periode 1187-1517 probeerden meerdere volkeren het gebied te veroveren. Eerst wordt het opnieuw geregeerd door de mohammedanen, vervolgens door de mammelukken en tenslotte door de mongolen. In 1517 veroverde het Turks-Ottomaanse keizerrijk Palestina. Het bestuurde, onder leiding van de sultan van Turkije, het Midden-Oosten eeuwenlang. Hoewel de Ottomanen islamitisch waren, hoefden de Joden zich niet te bekeren tot de islam en mochten zij in Palestina blijven wonen.

Het zionisme

Vanaf 1880 kwamen door de opkomst van het zionisme meer Joden (vooral uit Oost-Europa door aanhoudende

.....

pogroms) terug naar Palestina. Het zionisme is een Joodse nationale beweging die pleit voor de terugkeer van de Joden naar hun historische thuisland Israël. Daarnaast kwamen veel Joden naar Palestina op zoek naar veiligheid. Ook kwamen er steeds meer Arabieren uit de omringende landen naar het gebied.

De Eerste Wereldoorlog

Tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) koos het Ottomaanse rijk de kant van Duitsland en Oostenrijk. De tegenstanders Engeland en Frankrijk werden geholpen door Arabische opstandelingen die het gezag van de Ottomanen zat waren. Na deze oorlog, die door Duitsland en bondgenoten verloren werd, werd de Volkenbond (voorloper van de Verenigde Naties) opgericht. De Volkenbond besliste dat Frankrijk en Engeland het tijdelijk bestuur over het Midden-Oosten kregen. Tevens kwam er een einde aan het bestaan van het Ottomaanse rijk.

Om tijdens de oorlog steun te krijgen van de Arabische opstandelingen én de Joodse bevolking, hadden de Engelsen beide groepen beloftes gedaan. Ze hadden de Arabieren toegezegd dat ze onafhankelijk mochten worden. De Joden legden hun wens voor een nationaal tehuis in Palestina voor aan de Engelsen. Het nationaal tehuis moest een plek zijn waar Joden veilig en rustig konden wonen. In 1922 gaf de Volkenbond Engeland het mandaat over Palestina. Een mandaat is de bevoegdheid om in naam van anderen beslissingen te nemen. Vervolgens gaf Engeland de Joden toestemming een Joods nationaal tehuis te vestigen in Palestina (ze gaven geen toestemming voor het stichten van een onafhankelijke staat).

De immigratie van Joden naar Palestina nam door deze belofte toe. De Arabieren in Palestina waren bang dat de Joden hen zouden gaan overheersen en kwamen in verzet. Om nog meer onrust te voorkomen, besloten de Engelsen in 1939 dat er nog maar een beperkt aantal Joden naar Palestina mocht komen. Dit terwijl in Europa de Tweede Wereldoorlog was uitgebroken en het antisemitisme vanuit Duitsland zich als een epidemie verspreidde.

De Holocaust

Voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog werden op gruwelijke wijze zo'n zes miljoen Europese Joden door de nazi's vermoord. Hitler zette concentratie- en vernietigingskampen op waar Joden systematisch om het leven werden gebracht. Deze massaslachting wordt de Holocaust genoemd. Na de oorlog wilden de Joden maar één ding: een sterke, onafhankelijke Joodse staat waar ze veilig konden leven. Een eigen staat in Palestina was de oplossing om herhaling van de Holocaust te voorkomen.

In Palestina was het ondertussen onrustig. De culturele verschillen tussen Arabische bevolkingsgroepen die er leefden, zorgden voor onenigheid. Daarnaast waren de Joden ontevreden over de inperking van het aantal Joden dat toestemming kreeg zich in het land te vestigen. Ze kwamen in opstand tegen de Engelsen, die vervolgens het mandaat teruggaven aan de Verenigde Naties. De VN wilden het gebied verdelen tussen de Palestijnen en de Joden en kwamen in 1947 met een voorstel. De Joden gingen akkoord met het voorstel, maar de Palestijnen waren het niet eens met de verdeling. Met het aannemen van het verdeelvorschstel begonnen de problemen pas echt.

De Arabisch-Israëliëse oorlog / Al-Nakba

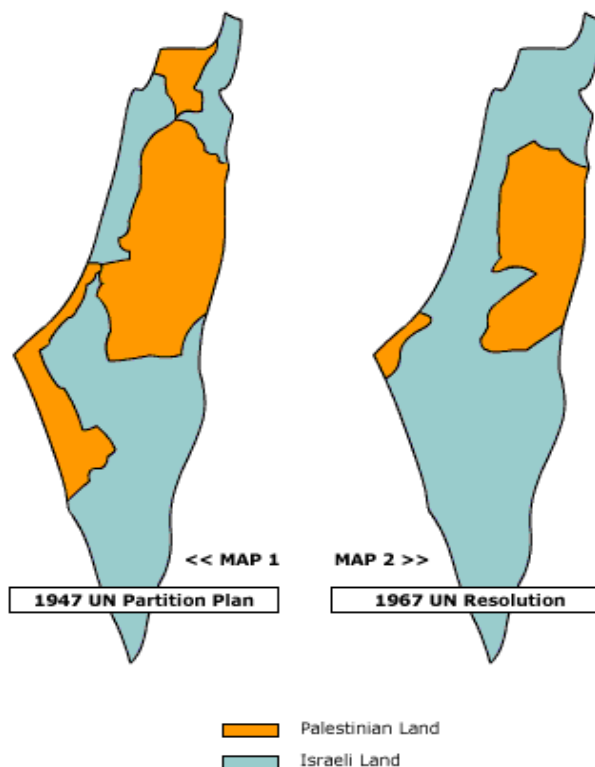
Na het vertrek van de Engelsen riep de Joodse Nationale Raad op 14 mei 1948 de staat Israël uit. De VS en de voormalige Sovjet-Unie erkenden de staat, maar de omringende Arabische landen gingen tot een aanval over. Het Israëliëse leger was klein en slecht bewapend, maar tegen alle verwachtingen in won Israël de oorlog. Uiteindelijk kregen de Israëliërs een groter gebied in handen dan was voorgesteld in het VN-verdelingsplan van 1947. Alleen de Gazastrook werd ingenomen door Egypte en de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem door Jordanië. Er ontstond een grote stroom Palestijnse vluchtelingen naar de Gazastrook, de Westelijke Jordaanoever en de omringende Arabische landen. De Palestijnen noemen de gebeurtenis in 1948, de afkondiging van de staat Israël en het resultaat van de oorlog, dan ook Al-Nakba ('de catastrofe').

De oprichting van Fatah/PLO en de Zesdaagse Oorlog

De periode tussen 1949 en 1956 bestond uit een reeks wapenstilstandakkoorden en was relatief rustig.

In 1959 werd de Fatah opgericht en in 1964 de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO). Beide organisaties streefden ernaar Palestina te bevrijden en de grenzen van vóór 1947 te herstellen. Eerst vanuit Jordanië en later vanuit Libanon pleegden de groeperingen aanslagen op Israël.

De verhouding tussen Israël en de omringende Arabische landen bleef slecht. Aanvallen over en weer hielden aan. In 1964 verklaarden de Arabische landen dat er een oorlog zou komen om Palestina te bevrijden. In 1967 brak de Zesdaagse Oorlog uit. Plannen voor een eventuele aanval vanuit Egypte waren onderschept en Israël besloot Egypte voor te zijn. Er werden verrassingsaanvallen uitgevoerd en na zes dagen waren de Egyptische, Jordaanse, Syrische en Libanese legers verslagen. De Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever en geheel Jeruzalem (en de Golan-hoogvlakte) kwamen onder Israëliësch gezag. Grote aantallen Palestijnen ontvluchtten de bezette gebieden en kwamen terecht in vluchtelingenkampen, net over de grens in Libanon en Jordanië. Groepen Joodse kolonisten verhuisden sinds 1967 naar de bezette gebieden en stichtten daar Joodse nederzettingen.

Kaart 1 toont het verdelingsplan van de UN van 1947

Kaart 2 toont de verdeling van het gebied na 1967. Vanaf 1967 zijn de Palestijnse gebieden bezet door Israël.

.....

De Yom Kippoer-oorlog en erkenning door Egypte

In 1973 vielen Egypte en Syrië Israël geheel onverwacht aan. Het werd de zogenaamde 'uitputtingsoorlog', waarbij beide partijen veel verliezen leden. Hoewel Egypte en Syrië eerst aan de winnende hand waren, herstelde Israël zich uiteindelijk en trokken Egypte en Syrië zich terug. In ruil voor Israëlische terugtrekking uit de Sinai besloot Egypte in 1979, als eerste Arabische staat, de staat Israël te erkennen. Egypte was het echter niet eens met de Israëlische inval in Libanon in 1982. De Israëliërs wilden de PLO/Fatah-aanhangers die in Libanon zaten uitschakelen, om zo een einde te maken aan de aanslagen van de PLO/Fatah op Israël. Bij deze actie werden Palestijnse vluchtelingenkampen aangevallen en zo'n zevenhonderd Palestijnse burgers vermoord.

De eerste intifada

In 1987 kwamen de Palestijnen in opstand tegen de Israëlische overheersing. Deze opstand wordt de eerste intifada genoemd. Het Palestijnse gevoel van nationalisme was sterker geworden en met behulp van stenen en demonstraties werd het Israëlische gezag ondermijnd. Omdat de hele wereld toekeek kon Israël de intifada niet met harde hand neerslaan. In een aantal gevallen werd dat wel gedaan. Door de eerste intifada kwam het conflict Israël/Palestina weer bovenaan op de politieke agenda van de VN te staan. Het VN-verdelingsplan uit 1947, de verdeling van het gebied in twee staten, werd weer uit de kast getrokken. De PLO was deze keer bereid te onderhandelen. Het waren vooral extremistische Israëliërs en extremistische Palestijnen, onder andere aanhangers van Hamas en Hezbollah (zie verderop voor meer informatie) die geen tweestatenverdeling wilden en geen vertrouwen hadden in het vredesproces. Wel brak er door de totstandkoming van de Palestijnse Autoriteit (PA) in 1994 een relatief rustige periode aan. Deze organisatie zou de controle krijgen over de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever. In feite houdt Israël de controle over deze gebieden, omdat zij controle houdt over alle bewegingen tussen grenzen - zowel intern (tussen Palestijnse gebieden) als extern (tussen Palestijnse gebieden en Israël).

.....

Recente geschiedenis en schendingen van de mensenrechten

De tweede intifada

In 2000 werden nieuwe pogingen gedaan tot vredesonderhandelingen, maar Israël en de Palestijnen werden het ook ditmaal niet eens over de verdeling van het land. Het mislukken van de onderhandelingen leidde tot de tweede intifada, ook wel de Al Aqsa-intifada genoemd. Deze was een stuk gewelddadiger dan de eerste en het aantal mensenrechtenschendingen is sindsdien enorm toegenomen.

Tussen 2000 en 2007 zijn er zo'n vierduizend Palestijnen omgekomen, onder wie achthonderd kinderen. Aan de Israëlische kant zijn zo'n elfhonderd mensen omgekomen, van wie honderdtwintig kinderen.

De onderhandelingen zijn onder andere vastgelopen op de Joodse nederzettingen (Joodse dorpen in de bezette Palestijnse gebieden) op de Westelijke Jordanoever. Israël wil deze niet ontruimen. Er zijn sinds 2000 zelfs nederzettingen bijgebouwd en uitgebreid. Deze nederzettingen, gebouwd op Palestijns grondgebied, zijn afgeschermd van de Palestijnen door blokkades en controleposten. De vrijheid voor de Palestijnen om te gaan en staan waar ze willen is, zelfs op Palestijns grondgebied, zeer klein. Ook worden Palestijnen die langs of via een Joodse nederzetting moeten reizen gekleineerd, gediscrimineerd en steeds vaker aangevallen door kolonisten. Daarnaast wordt veel Palestijnse landbouwgrond rondom de nederzettingen onteigend of zelfs afgepakt en in gebruik genomen door de Israëliërs. Slechts kleine gebieden die bruikbaar zijn voor landbouw blijven over voor de Palestijnen.

Om aanslagen van de Palestijnen tegen te gaan, begon Israël in 2003 met de bouw van een muur/hek om de bezette gebieden. Hierdoor verslechterde de leefomstandigheden van de Palestijnse bevolking nog meer. Hun bewegingsvrijheid werd nog meer ingeperkt. De

zo'n zevenhonderd kilometer lange scheidingsmuur/hek is deels op Palestijnse grond gebouwd. Veel Palestijnen werden van hun landbouwgebieden gescheiden. Toegang tot de landbouwgebieden is beperkt, waardoor het land niet bewerkt kan worden en de opbrengst laag is of zelfs verrot. De economische situatie is zeer slecht, armoede en werkloosheid zijn toegenomen en de Palestijnen zijn deels afhankelijk van voedselhulp. Het Internationale Gerechtshof heeft Israël opdracht gegeven de muur af te breken, maar die opdracht heeft Israël genegeerd.

Vanaf 2005 werden de Joodse nederzettingen in de Gazastrook ontruimd. Hoewel dit betekende dat de Israëliërs het gebied verlieten, werden de grenzen om het gebied aangescherpt. De lucht- en zeehavens in de Gazastrook mogen niet worden gebruikt. Alles wat het gebied binnengaat, gaat via Israël en wordt door het Israëlische leger gecontroleerd. Daarnaast mag het Israëlische leger de Gazastrook altijd binnenvallen als het dat nodig vindt. Tijdens zulke invallen zijn honderden Palestijnen omgekomen, velen gearresteerd en zijn hun huizen verwoest. Ook heeft Israël in 2006 water- en elektriciteitstoever naar het gebied een aantal maanden afgesloten. Het beperken van toevoer van energie en medicijnen naar de bezette gebieden zorgde voor gezondheidsproblemen. Dit is vooral schrijnend in de Gazastrook.

Er zitten duizenden Palestijnen in de bezette gebieden gevangen. Palestijnen hebben weinig kans op een eerlijk proces als ze gearresteerd worden. Israëliërs arresteren Palestijnen als ze denken dat ze een gevaar vormen voor Israël en houden hen net zo lang gevangen als ze willen, zonder daar een specifieke reden voor te geven. Processen die tegen de Palestijnen gevoerd worden, worden niet openbaar gemaakt. Ook Israëliërs die hun dienstplicht weigeren te vervullen worden gevangengezet.

.....

Vanuit de Palestijnse hoek worden mensenrechten geschonden door zelfmoordacties in Israël en het afvuren van raketten gevuld met explosieven (vanuit de Gazastrook op de nederzettingen langs de grens). Deze raketten zijn gericht op burgers. Ze hebben tussen 2004 en 2008 elf Israëliërs gedood en de economie van de getroffen stad geschaad. Zelfmoordacties zijn sinds een paar jaar drastisch afgenomen.

De radicale groepering Hamas won in 2006 de verkiezingen in de bezette gebieden. Hamas wilde niet in gesprek met Israël over vredesonderhandelingen en daardoor werden geldstromen naar de bezette gebieden vanuit het Westen stopgezet. Arabische landen als Egypte en Saudi-Arabië veroordelen de koppigheid van Hamas. Door de onderlinge gewelddadigheden tussen Hamas en PLO/Fatah-aanhangers is de chaos in de Gazastrook alleen maar groter geworden. Zo'n honderdvijftig mensen werden bij onderlinge vuurgevechten gedood. Ontvoeringen door gewapende Palestijnen kwamen ook veel voor. Buitenlanders werden binnen korte tijd vrijgelaten, maar sommige Palestijnen werden mishandeld of vermoord. Hamas lijkt veel aanhang te verliezen onder de Palestijnse bevolking.

Tijdens de oorlog in Libanon tegen Hezbollah in 2006, begingen Israëlische troepen oorlogsmisdaden: meer dan twaalfhonderd mensen werden gedood en tienduizenden huizen werden verwoest. Ook lieten de Israëliërs ongeveer een miljoen niet-geëxplodeerde clusterbommen achter die nog steeds talloze burgers doden of verminken.

Het is maar zeer de vraag of er op korte termijn verandering komt in deze uitzichtloze situatie. Dit terwijl de meeste Palestijnse en Israëliërs moe zijn van de constante strijd en in vrede willen leven.

.....

Belangrijkste discussiepunten

Er is een aantal belangrijke punten waarop de vredesonderhandelingen tussen Israël en de Palestijnen keer op keer vastlopen. Hieronder wordt een aantal van deze discussiepunten toegelicht. Belangrijk om te onthouden is dat het boven alles een politiek conflict is (het gaat om grondgebied) en geen religieus conflict.

Veiligheid

Israël wil haar bevolking veiligheid bieden. Op dit moment zijn Egypte en Jordanië de enige Arabische landen die de staat Israël hebben erkend. Israël wil dat alle Arabische landen de staat erkennen. Geweld vanuit de Gazastrook, de Westelijke Jordaanoever en buurlanden moet stoppen. Ook wil Israël dat de Palestijnen worden ontwapend. Israël denkt dat meer gewapende groeperingen naar de Westelijke Jordaanoever komen als de staat Palestina wordt opgericht en wil daarom de controleposten en andere veiligheidsmaatregelen voorlopig niet verwijderen.

Joodse nederzettingen

Vanaf 1967 zijn er in de bezette gebieden Joodse nederzettingen gebouwd. Terwijl de Joodse nederzettingen op de Gazastrook na 2005 allemaal ontruimd zijn, worden er op de Westelijke Jordaanoever nederzettingen bijgebouwd en uitgebreid. In deze nederzettingen wonen vooral religieuze Joden, die vinden dat Israël alleen compleet is inclusief de bezette gebieden. De Palestijnen eisen, voor de vorming van een Palestijnse staat, de ontruiming van alle Joodse nederzettingen.

Palestijnse vluchtelingen

Volgens de VN leven er zo'n 3,8 miljoen Palestijnen in

vluchtelingenkampen in de Arabische wereld. Deze Palestijnen zijn tussen 1948 (de Arabisch-Israëlische oorlog) en 2008 het land ontvlucht en leven nu vaak in erbarmelijke omstandigheden. De Palestijnen eisen de terugkeer van alle vluchtelingen. Israël is hier niet alleen op tegen vanuit veiligheidsoverwegingen, maar ook omdat er niet genoeg ruimte is. Het internationale recht voor vluchtelingen zegt dat vluchtelingen terug mogen keren naar hun land.

Jeruzalem en de Tempelberg

De Tempelberg, door de Joden Har ha-Bayit genoemd en door de moslims Haram al-Sharif, is één van de meest omstreden plekken ter wereld.

De berg ligt in het oostelijk deel van Jeruzalems oude stad. Voor de joden is de plek heilig, omdat tot het jaar 70 de Eerste Joodse Tempel op de berg stond. Aan de westelijke kant van de Tempelberg ligt de Westmuur (beter bekend als de Klaagmuur). Deze muur is het enige overblijfsel van de Tweede Joodse Tempel en om die reden de belangrijkste plek voor de Joden.

Voor moslims is de plek heilig omdat, volgens de Koran, Mohammed vanaf deze plek een nachtelijke hemelreis maakte. Op dit moment staan op de Tempelberg twee islamitische gebouwen, namelijk de Rotskoepel en de Al Aqsa moskee.

Jeruzalem, inclusief de Tempelberg, is op dit moment (2008) in handen van Israël, maar moslims die in Oost-Jeruzalem wonen, mogen hun heilige plaatsen wel bezoeken. De Palestijnen willen het oostelijk deel van de stad als hun toekomstige hoofdstad. In de plannen van de VN krijgt Jeruzalem een internationale status en komt het onder toezicht van de VN te staan.

Fundamentalisme en zelfmoordaanslagen

.....

Zelfmoordterroristen worden vaak gezien als fundamentalisten. Zelfmoordaanslagen in Israël worden namelijk meestal opgeëist door fundamentalistische groepen als Hezbollah, Hamas en de Al-Aqsa Martelaren Brigades.

Fundamentalisme betekent dat wat opgeschreven staat in bijvoorbeeld de Bijbel of de Koran, letterlijk wordt genomen. Volgens deze opvatting zijn normen en waarden door God bepaald en staan deze vast in de wetten. Deze normen en waarden mogen niet veranderd of aangepast worden. Verschillende rechten van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens worden door sommige fundamentalisten niet geaccepteerd, zoals het artikel over de gelijkheid van alle mensen. Andere onderwerpen die vaak ter discussie staan zijn: de theorie over het ontstaan van de aarde, de rechten van homoseksuelen, kledingvoorschriften en omgangsvormen.

Fundamentalisme komt niet alleen voor onder islamieten en joden, maar bijvoorbeeld ook het binnen het christendom en politieke stromingen.

Er is gebleken dat Palestijnen die een zelfmoordaanslag pleegden, dat vaak hebben gedaan om politieke redenen en niet om religieuze redenen. Fundamentalistische groeperingen gebruiken het geloof als middel om mensen ervan te overtuigen dat een daad als zelfmoord het hoogst haalbare offer voor God is.

Discriminatie en links voor verdere informatie

Discriminatie is iemand ongelijk behandelen vanwege bepaalde kenmerken. Bijvoorbeeld vanwege huidskleur, godsdienst, leeftijd of homoseksualiteit.

In Nederland staat in de Grondwet geschreven dat discriminatie verboden is.

'Allen die zich in Nederland bevinden worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.'

Ondanks het verbod komt discriminatie nog vaak voor. Er zijn verschillende oorzaken waardoor mensen discrimineren, zoals:

- Bij economische problemen in een land, regio of stad wordt naar een oorzaak gezocht. Het is in zo'n geval makkelijk om een zondebok aan te wijzen, zoals bijvoorbeeld buitenlanders of hangjongeren.
- Er zijn mensen die ontevreden zijn met zichzelf en voelen zich beter als ze hun onvrede kunnen afreageren op iemand die anders is dan zij, zoals gehandicapten of homo's.
- Veel mensen zijn bang voor veranderingen, nieuwe mensen en nieuwe situaties. Mensen die buitenlanders haten (mensen met xenofobie) hebben dit bijvoorbeeld heel sterk. Xenofobie en discriminatie gaan vaak samen.
- Vaak weten mensen weinig over een andere (bevolkings)groep. Ze baseren hun mening over deze groep op die van anderen of op een enkele persoon van die groep. Op deze manier ontstaan vooroordelen die kunnen leiden tot discriminatie.

Niet alleen in de Nederlandse Grondwet staat dat discriminatie verboden is. Ook in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM), die in 1948 is opgesteld, staat dat niemand mag discrimineren. Deze verklaring is door alle leden van de Verenigde Naties (VN) ondertekend. Van de ongeveer 240 landen zijn er 192 lid van de VN.

Links voor verdere informatie:

De officiële site van Promises
<http://www.promisesproject.org>

Sites van Amnesty
www.amnesty.nl
http://www.amnesty.nl/landen_dossier/5715

Sites van andere mensenrechtenorganisaties
<http://www.sivmo.nl/>
<http://www.btselem.org/English/> (engelstalig)

Informatie over de geschiedenis van Israël/Palestina
<http://www.vecip.com/>
<http://www.israel-palestina.info/>

Extra

Op de dvd (De Verdieping van Movies that Matter dvd-box) staat ook een interview met regisseur Hany Abu-Assad. Dit is een goede aanvulling op de film. In het interview vertelt Abu-Assad waarom hij gekozen heeft voor het onderwerp zelfmoordterroristen en wat hij met zijn film probeert te bereiken. Ook vertelt hij over de moeilijkheden die ontstonden tijdens het filmen in de bezette gebieden. Daarnaast vertelt hij hoe de film door verschillende partijen is ontvangen.

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is een verklaring die is aangenomen door de Algemene vergadering van de Verenigde Naties om de basisrechten van de mens te omschrijven.

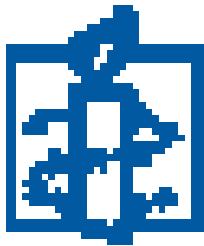
De verklaring regelt de rechten van ieder mens. De volledige tekst is te lezen op www.amnesty.nl/uvm

.....

1. Iedereen wordt vrij en met gelijke rechten geboren.
2. De mensenrechten gelden voor iedereen, waar ook ter wereld.
3. Je hebt recht op leven, op vrijheid en op veiligheid.
4. Slavernij is verboden.
5. Martelen is verboden.
6. Je hebt het recht om erkend te worden voor de wet.
7. De wet is voor iedereen gelijk en moet iedereen gelijke bescherming bieden.
8. Als je onrecht wordt aangedaan, heb je recht op bescherming.
9. Je mag niet zomaar worden opgesloten, of het land uitgezet.
10. Als je terecht moet staan, heb je recht op een eerlijke en openbare rechtszaak met een onafhankelijke rechter.
11. Je bent onschuldig tot het tegendeel is bewezen. Je daden kunnen niet achteraf strafbaar worden gesteld.
12. Je hebt recht op privacy en op bescherming van je goede naam.
13. Je mag je vrij verplaatsen in je eigen land. Je mag ieder land (ook je eigen) verlaten.
14. Je mag vluchten naar een ander land, als je mensenrechten worden bedreigd.
15. Je hebt recht op een nationaliteit.
16. Je mag trouwen met wie je wilt en een gezin stichten.
17. Je hebt recht op bezit, dat mag niemand zomaar van je afnemen.
18. Je mag je eigen godsdienst kiezen en daarnaar leven.
19. Je hebt het recht om uit te komen voor je eigen mening.
20. Je mag lid worden van een vereniging en een vereniging oprichten. Niemand mag je dwingen om bij een vereniging te horen.
21. Iedereen mag meedoen aan de verkiezingen voor het landsbestuur en zichzelf daarvoor verkiesbaar stellen. Het volk kiest de regering in democratische verkiezingen.
22. Je hebt recht op de economische, culturele en sociale voorzieningen in je land. Arme landen hebben recht op internationale hulp.
23. Je hebt recht op werk naar keuze, met een eerlijk loon. Je mag lid worden van een vakbond.
24. Je hebt recht op rust en vrije tijd.
25. Je hebt recht op genoeg inkomen om van te leven. Als je niet voor jezelf kunt zorgen, moet de overheid dat doen.
26. Je hebt recht op onderwijs.
27. Je hebt het recht om te genieten van kunst en cultuur.
28. Landen moeten ervoor zorgen dat de mensenrechten kunnen worden nageleefd.
29. Je hebt plichten om ervoor te zorgen dat de rechten van andere mensen kunnen worden nageleefd. De wetten in je land mogen niet in strijd zijn met de mensenrechten.
30. Geen van deze rechten mag worden misbruikt om de mensenrechten te vernietigen.

.....

Amnesty International

Amnesty International is een internationale organisatie die zich inzet voor de rechten van de mens. Over de hele wereld heeft Amnesty meer dan 2,2 miljoen leden en aanhangers. Het hoofdkantoor staat in Londen. Daar worden gegevens van over de hele wereld verzameld en bereiden de medewerkers de internationale acties van Amnesty voor. In bijna honderd landen zijn er afdelingen van Amnesty International, ook in Nederland.

Amnesty International is onafhankelijk. Acties en onderzoek worden betaald door leden en mensen die geld geven. Amnesty wil geen subsidie van de overheid, want als je geld krijgt van de overheid is het minder makkelijk om die overheid te bekritisieren als dat nodig mocht zijn.

Amnesty International is onpartijdig. Dat wil zeggen dat het voor Amnesty niet uitmaakt in welk land de mensenrechten geschonden worden. Mensenrechten gelden voor iedereen. Als die rechten geschonden worden, door welke regering dan ook, dan voert Amnesty daar actie tegen. Het zou tenslotte erg ongeloofwaardig zijn wanneer je van het ene land wel wat zegt en in het andere geval doet of je neus bloedt.

Movies that Matter

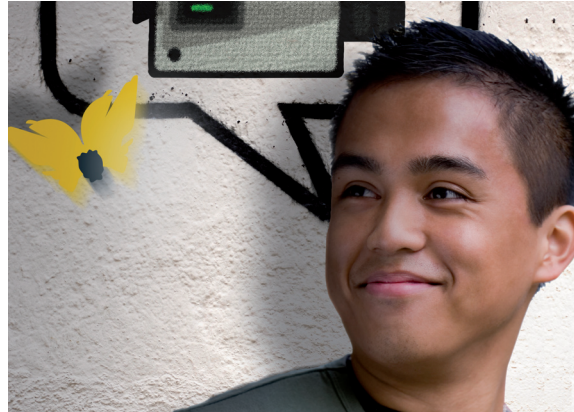

Movies that Matter is een internationaal expertisecentrum op het gebied van film en mensenrechten. Het organiseert het jaarlijkse Amnesty International Film Festival en een maandelijks film- en debatprogramma in tien Nederlandse filmtheaters en speciale internationale vertoningen.

Movies that Matter is er ook voor scholen! Wij helpen films uit te zoeken wanneer u specifieke onderwerpen op school wilt behandelen, geven filmadvies voor verschillende niveaus en leeftijden, en helpen u de vertoning mogelijk te maken.

Movies that Matter @ school richt zich in eerste instantie op (alle niveaus van) het voortgezet onderwijs. Voor het primair onderwijs zijn enkele titels beschikbaar.

Colofon

Redactie
Gerlinde Oprel, Ruth de Wijs,
Wout Oprel en Boudewijn Korsmit

Vormgeving
SAZZA

Movies that Matter Educatie
Kim Beaumont, Bob Blöte en
Dennis Lahey (projectleider)

Movies that Matter
Postbus 1968
1000 BZ Amsterdam
www.moviesthatmatter.nl
tel. (020) 77 33 624
educatie@moviesthatmatter.nl

Stichting Movies that Matter wordt ondersteund
door Amnesty International, Stichting DOEN en
Hivos-NCDO Cultuurfonds.

Movies that Matter @ school wordt mogelijk
gemaakt door het VSBfonds en het Prins Bernhard
Cultuurfonds.

